

Tarkempi katsaus tempaukseen, osa 2

A More Careful Look at The Rapture, Part 2 Of 4

By Ron Ferguson, [September 5, 2021](#)

[D1]. TARKEMPI KATSAUS JAKEISIIN ILM 4:1 JA 1.TS. 1:10

Nopea katsaus jakeeseen Ilm. 4:1: *"Sen jälkeen minä näin, ja katso: taivaassa oli ovi avoinna, ja ensimmäinen ääni, jonka minä olin kuullut ikäänkuin pasunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva".*

"Sen jälkeen" tarkoittaa luvuissa 2 ja 3 esitetyn kristikunnan profeetallisen historian jälkeistä aikaa (kirkkohistorian seitsemän ajanjakson pääpiirteet), joka päättyy tempaukseen ja edeltää sitä, "*mitä tämän jälkeen on tapahtuva*". Ilm. 4:1 on jae, joka erottaa menneisyyden nykyisyyden kanssa tulevaisuudesta. Se on tempaus. Muista jae Ilm. 1:19: *"Kirjoita siis, mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva."* Jae Ilm. 4:1 aloittaa jakson, "*mitä tämän jälkeen on tapahtuva.*"

1.Ts. 1:10: *"ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta"*. Seurakunnan alkuaikoina tempaus oli aina uskovien silmien edessä, mutta toisella vuosisadalla, kun vaino jatkui, se oli ahdingossa historiansa 10 jakson ajan ja pyhät kamppailivat elämän ja marttyyrikuoleman kanssa. He alkoivat unohtaa, että odottivat Poikaa taivaasta. Kun vaino päättyi noin vuonna 312 jKr., harhaopit valtasivat seurakuntia vielä enemmän kuin aikaisemmin ja kirkko piti suuret kirkolliskokouksensa.

Niistä syntyivät uskontunnustukset julistamaan raamatullisen / oikeaoppisen kannan harhaoppia vastaan, tuohon aikaan varsinkin arianismia (jonka mukaan Jeesus oli luotu persoona, ei jumalallinen Jumala – paljolti kuin Jehovan todistajat).

Tunnustus, joka tuli esiin taistelemaan arianismia vastaan, oli Nikean tunnustus, joka hyväksyttiin ensimmäisen kerran vuonna 325 jKr. Nikean kirkolliskokouksessa. Sen loppu-osa julistaa: "...kärsi kuoleman ja haudattiin, nousi kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, astui ylös taivaisiin, istuu Isän oikealla puolella ja on kirkkaudessa tuleva takaisin tuomitsemaan eläviä ja kuolleita ja jonka valtakunnalla ei ole loppua (ei mainintaa erillisestä tempauksesta tai kunniakkaasta toivosta).

Näemme, että vuoteen 325 mennessä ymmärrys tempauksesta oli hiipunut; seurakunta oli nyt asettumassa mukavasti maailmaan pakanuuden heikentämänä sen käytäntöjen tullessa seurakuntaan ja siitä tuli kirkollisempi ja ajautui yhä kauemmas alkuseurakunnan rehellisestä yksinkertaisuudesta.

Kun seurakunta maallistuu ja pakanallistuu, se ajattelee vain ”hyvää elämäänsä” ja unohtaa kaiken, mikä koskee Herran paluun kunniakasta toivoa ja läheisyyttä pyhille.

Aikanaan apostolinen uskontunnustus kehittyi seuraavien 150 vuoden aikana. Se päättyi sanoihin: **”...istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.”** On hyvin surullista, että seurakunta oli astunut ”unohdetun tempauksen” päiviin ja uskoi vain yhteen tulemukseen, joka toteuttaa kaiken. Tempaus, koko Ilmestyskirja ja isot osat suurista ja pienistä profeetoista käärittiin vain muutama sanaan – **”on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita”**. Kuinka surullista se olikaan, sillä tempaus ei ole vain toivomme, vaan myös motiivimme elää oikein odottaessamme Herran tulemusta.

Noin 15-18 vuosisadan ajan tempaus pysyi unohdettuna, kuolleena ja haudattuna! Lukuun ottamatta hyvin outoja eristettyjä kristittyjä siellä täällä, jotka ymmärsivät Raamattua, jos koskaan saattoivat kuulla sitä; sillä Rooman kirkko kielsi tavallisia ihmisiä omistamasta yhtään Raamattua.

Tämä jae 1.Ts. 1:10 *”...ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.”* hyvin selvästi asettaa tempauksen ajan. Tessalonikalaiskirjeen huolellinen tutkiminen paljastaa, että tämä tuleva viha liittyy tulevaan maailmanjohtajaan / Antikristukseen ja Herran Päivään. Vapauttaja, joka tulee, on Herra Jeesus Kristus, joka vapauttaa meidät siitä. Tämä vapautus on Tempaus.

[D2]. PIENI KATSAUS GALATALAIS- JA TIITUSKIRJEESEEN

Paavalilta on kaksi jaetta, jotka keskittyvät hyvin paljon tempaukseen ja ne ovat nämä:

Gal. 5:5, *”Sillä me odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta.”*

Tt. 2:13, *”...odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä”.*

Vanhurskaudemme toivo on se hetki, jolloin henkilökohtaisen vanhurskauden täytyminen varustetaan uudella ruumiilla ja se tapahtuu tempauksessa. Kristus vanhurskaudemme tulee ja vanhurskaudemme on täydellinen hänessä. Tiituskirjeessä ”autuaallinen toivo”, ”kunniakas

(glorious) toivo” (KJV) on se, mitä meidän tulee etsiä. Se on Herran tulemus Hänen lunastetulle seurakunnalleen. Se on toivomme. Tempaus on se suuri toivo uudelle luomukselle Jeesuksessa Kristuksessa. Toivo ei saa meitä häpeämään ja sen toivon, että Hän on tulossa meille, pitäisi vahvistua vuosien mittaan. Tule Herra Jeesus.

Kun toivo on vähissä, ihmiset vaipuvat epätoivoon. Tämä on Kiinan kansan surullinen tilanne, kun saatanallinen hallinto tukahduttaa ja sortaa heitä. Varoituksena sanoisin, että minun mielestäni se on se, jota kohti läntinen maailmamme on etenemässä, varsinkin Yhdysvallat ja Australia, koska tunnen nämä maat parhaiten.

Kun toivo on hylätty, raadanta ja kurjuus ja epävarmuus ottavat vallan. Kuuluisa sanonta on peräisin Danten suurenmoisen runon "Jumalallinen komedia" Inferno -osasta, jossa helvetin porttien päällä on kirjoitus "Lasciate ogne speranza, voi ch'intrate", joka tarkoittaa "Ken tästä käy voi kaiken toivon heittää".

Paavali sanoi korinttolaisille, että jos panemme toivomme Kristukseen vain tätä elämää varten ilman ylösnousemusta, olemme kaikista ihmisistä surkuteltavimpia. Näin ei kuitenkaan ole, koska ylösnousseen Herramme kautta meillä on toivo; se toivo on varma ja luja. Niinpä nyt me odotamme Hänen tulemustaan nostamaan meidät Hänen tykönsä olemme sitten kuoleman unessa, tai vielä elossa maan päällä, kun Hän tulee jälleen.

[D3]. SYVEMPI KATSAUS LUVUN 2.TS.2 MUUTAMAAN JAKEESEEN

Yksi paljastavimmista opetuksista tempauksesta löytyy luvusta 2.Ts. 2. Paavali oli viettänyt kolme viikkoa Tessalonikassa (Apt. 17:1-2) ja tämän luvun 2 sisällöstä tiedämme, että näiden kolmen viikon aikana Paavali oli opettanut näille kääntyneille epäjumalanpalvelijoille kaiken kristillisestä elämästä ja pelastuksesta. Mutta enemmän kuin sitä, hän opetti heille eskatologiaa, juuri sitä, minkä monet seurakunnat nykyään hylkäävät merkityksettömänä tai liian kiistanalaisena. Puhuen näistä asioista hän kirjoitti: *"Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?"* (2.Ts. 2:5)

Mitä olivat nämä asiat, joista hän kertoi heille?

Tärkein oli, että tempaus tapahtuisi, koska se oli Jeesus, joka vapauttaisi heidät tulevasta vihasta - 1.Ts. 1:10 *"ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta."* Tessalonikan kristittyjä kuitenkin vainottiin ja he luulivat, että Jumalan viha oli heidän päällensä ja että he olivat jo ahdistuksessa osana Herran päivää. Peläten jääneensä tempauksesta, koska Paavali oli sanonut heille, että kristityt eivät joutuisi

ahdistukseen, koska ”Jumala ei ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta” (1.Ts.5: 9)

Sitten hän kirjoittaa heille näin: ”Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin **luopumus** ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala” (2.Ts 2:1-4).

Tarkastelkaamme jaetta 3. Se koskee tempausta. Melkein kaikissa käännöksissä yksi sana jakeessa on käännetty ”luopumukseksi”, mutta väitän, että se on väärä käänös. Seuraavassa pieni tutkimus siitä:

[E]. MITÄ JAE 2.TS. 2:3 TODELLA TARKOITTAÄ?

”Älkää antako kenenkään millään tavoin eksyttää itseänne. Ensin näet tapahtuu luopumus ja ilmestyy laittomuuden ihminen, kadotuksen lapsi” (2.Ts. 2:3. Raamattu Kansalle).

“Let no one in any way deceive you, for it will not come unless the apostasy comes first, and the man of lawlessness is revealed, the son of destruction” (NASB).

Jae 2.Ts. 2:3 julistaa, että ennenkuin Herran Päivä tulee, niin ensin täytyy olla ”luopumus” eli ”apostasy (NASB)”. Kreikan sanat tälle ilmaukselle ovat “ἡ ἀποστασία (apostasía),” englantilaisissa käännöksissä yleensä “falling away” (KJV) tai “apostasy” (NASB). On sääli, että KJV ei kääntänyt sitä ”lähdöksi”, sillä silloin meillä ei olisi tätä selittämisen ongelmaa.

Ilmaus ”**luopumus**” tarkoittaa yleensä ”loikkaus tai kapina”. **MUTTA** se voidaan kääntää myös sanoilla ”katoaminen” tai ”lähtö” ja sitä ovat ehdottaneet merkittävä kreikan tutkija Kenneth Wuest teoksessa *Prophetic Light in the Present Darkness (Profeetallista valoa nykyisessä pimeydessä)* ja E. Schuyler English teoksessa *Rethinking the Rapture (Uusia ajatuksia tempauksesta)*, ettei viittaus ole luopumiseen uskosta (eikö se tapahtunut noin 1800 vuotta sitten suurissa harhaopeissa ja myöhemmin keskiajalla katolisen kirkon alaisuudessa?), vaan seurakunnan siirtämiseen (lähtöön) maailmasta.

Kenneth Wuest huomauttaa, että sana "apostasia" on johdettu juuriverbistä "afistami", joka tarkoittaa poistaa, vetää pois, lähteä, mennä pois jne. Sen 15 esiintymisestä Uudessa Testamentissa se on käännetty 11 kertaa sanalla "lähteä". Sen perusteella Wuest väittää, että substantiivin täytyy tarkoittaa "lähtö (engl. departure)". Ja koska kreikkalaisessa tekstissä on määräävä artikkeli [ἡ = engl. the], niin kyseessä on **hyvin merkittävä** (particular) lähtö [THE departure, SE lähtö]. Perustelu tähän on kattava ja tämä lähtö on seurakunnan poistaminen. Seurakunta siirretään taivaaseen. Sanaa ei siis pitäisi kääntää "luopumukseksi", vaan (seurakunnan) LÄHDÖKSI. Se tekee kohdan hyvin selväksi.

Seuraavassa 15 viittausta kreikan sanan "apostasia" käyttöön:

Lk. 8:13; 13:27; 2:37; 4:13.

Apt. 12:10; 15:38; 19:9; 22:29.

2.Kor. 12:8; 1.Tim. 6:5; 4:1; 2.Tim. 2:19; Hepr. 3:12.

2.Ts. 2:3 ja yksi muu tietysti ylläolevien lisäksi.

Tässä on lisätukea tälle ja osalle siitä, mitä aiemmin kirjoitin. Toistan, mutta en sanatarkasti:

"Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä" (2.Ts. 2:1-2).

Menemättä tässä sen pidemmälle, on melko helppo ymmärtää tästä kohdasta, että tessalonikalaiset olivat syvästi huolissaan, koska luulivat, että kauhut, joita he olivat kohdanneet, olivat Paavalin opettaman Suuren Ahdistuksen kauhuja. Heille vakuutettiin, että heidät temmattaisiin olemaan Herran kanssa ennen tätä tapahtumaa, mutta he olivat edelleen maan päällä (ks. 1.Ts. 1: 9-10). Jeesus on Vapauttaja tulevasta vihasta. Koska luulivat vihan alkaneen, he järkyttyivät ja luulivat jääneensä tempauksesta samaistaen ongelmansa Suureen Ahdistukseen. Paavalin oli selitettävä, että Jeesus on se, joka pelastaa "ulos" (kreikan prep. ἐκ) tulevasta vihasta. Tässä jakeessa 2 pitäisi lukea "Jehovan päivä" tai "Herran päivä" (KJV: the day of Christ).

Olen laatinut artikkelin kaikista VT:n ja UT:n viittauksista Herran Päivään selityksineen ja se on tulossa sivustolle Rapture Ready.

Paavali kertoo nyt heille, että tiettyjen asioiden on tapahduttava, ennenkuin tuo Päivä voi tulla. Koska nuo asiat eivät olleet läsnä silloin, ei ollut mahdollista, että Herran Päivä olisi tullut, eivätkä he voineet olla Suuressa Ahdistuksessa.

”Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeleihin ja julistaa olevansa Jumala. Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille? Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy. Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää” (2.Ts. 2:3-7).

Jakeessa 7 paljastetaan, että on yksi, joka pidättää / estää pahuuden / laittomuuden täydellistä vapauttamista ja paljastamista. Se on Pyhä Henki, sillä KUKAAN muu (tai asia tai tapahtuma) ei voi estää pahuuden päällekkarkausta. Vasta, kun Hän lähtee, pahuus voi kypsyä täysin ja puhjeta kuin vedenpaisumus maan päällä.

Pahuus kasvaa nyt hälyttävää vauhtia maan päällä ja pyrkii kypsymään, joten tempaus ei voi olla kaukana. Pyhä Henki LÄHTEE ja voi lähteä VASTA, kun todellinen seurakunta lähtee, sillä Hän sinetöi uskovat Hengen kasteella (1.Kor. 12:13). Pyhä Henki kulkee mukana seurakunnan lähtiessä. Tästä syystä tämä kohta 2.Tessalonikalaiskirjeessä voidaan sisällyttää tempausta koskevien kohtien ryhmään.

END OF PART 2

ronaldf@aapt.net.au